

Svensk Bretonklubb
Org nr 802414-1833
Rasklubb inom SKF

Juni 2020

BretonBladet

Nr 2020/2

Årets sommarbild, en härlig bild i Claude Monets anda.

Pålamalmens Elva

Född 2008

Jakt- och utsällningschampion vid tre års ålder.

Deltog i VM tre gånger och tog minst ett excellent var gång hon deltog med en individuell fjärdeplats som bästa resultat. En av dessa gångerna var hon med i det svenska laget som blev trea i lagtävlingen i VM.

Tyvärr så förolyckades hon allt för tidigt under jakt.

En hund som vi på Almkullens kennel ständigt saknar - en av de bästa.

*Ha en skön
sommar*

Ordföranden har ordet

Hej igen!

Den 5 juni kom beskedet om lättnader i de restriktioner som gällt för allt resande inom Sverige på grund av pandemin. Någon dag senare kom besked om lättnader för fotboll, friidrott med mera. Vi mer eller mindre hurrade av glädje eftersom vi alla tolkade detta som att vi, om coronaläget inte försämras, med stor sannolikhet skulle kunna genomföra höstens jaktprov utan större problem. Igår den 10 juni - förtvivlan. SKK:s centralstyrelse meddelar att man står kvar vid sin, i mitt tycke, extremt restriktiva linje med begränsningar till "regionala aktiviteter" och max "två timmars res-tid". Upprördheten är stor inom vår klubb och alla andra klubbar som arrangerar jaktprov. När alla grenar inom fritids- och idrottsrörelsen har arbetat för lättnader och jublar över Folkhälsomyndighetens beslut intar SKK en helt avvikande ståndpunkt. Helt på tvärs mot vad en överväldigande majoritet av medlemmarna med stor säkerhet önskar. Vi ska göra allt för att få SKK att ändra ståndpunkt vad gäller våra jaktprov som samlar 15-30 personer utomhus med den naturliga, ordentliga sociala distansering som följer av att hantera hundar i fält. Våra jaktprov kan genomföras på ett sätt som är helt i enlighet med FHM anvisningar, vi ska undersöka möjligheten att få dispens. 45-års jubileet är och förblir inställt. Vi får ladda om mot ett möjligt 46-års jubileum istället.

Slopandet av reseförbudet den 5 juni lyfte en tung sten från axlarna. Som boende i en region helt utan jaktprov och med 3 timmar till närmaste fjäll hade framtiden (läs hösten) framstått som lite dyster även om skogen hemma är mitt käraste tillhåll. Nu, den 11 juni, är jag mycket besviken både som direktmedlem i SKK och som ordförande i en SKK tillhörande rasklubb. SKK bör omvärdera sitt beslut och anpassa sig till FHM:s och övriga fritidssveriges strategier.

Bretonklubben håller just nu på med två viktiga arbeten. Det första gäller regelverket för

Championattitlarna och det andra revideringen av klubbens avelsstrategi, den så kallade RAS (Ras-specifika Avelsstrategier). För båda dessa områden gäller att de ska revideras och förnyas med 5 års intervall. Senare i år ska vi även påbörja revideringen av jaktprovsreglementet. När det gäller kraven för utställningschampionat så vill vi inte ha några förändringar medan vi kommer att föreslå en viss skärpning för erhållande av jakttiteln. Om vårt förslag passerar SKF och sedan SKK så införs från och med 2022 krav på att det ska ha fällts fågel framför hunden vid något tillfälle. I gällande regler har vi skrivningen "att minst ett 1: a pris ska ha erövrats på prov där fågel får fällas" alltså det-samma som ett skarpt jaktprov med hagelgevär och inte bara signalpistol.

Några väsentliga förändringar i skrivningarna i vår RAS tror jag inte att det blir. En genomgång av skade- och hälsoläget för bretonrasen utifrån statistik från Agria visar på en ras som är betydligt friskare än medelrasen. Särskilt noterbart är att bretonrasen har klart mindre besvär från rygg och leder än medelrasen. Som kuriosas kan nämnas att bretonerna ligger högt när det gäller att bli ormbitna - men vad annat kan man vänta av nyfikna, orädda och aktiva hundar?

Prioritetsordningen

- HÄLSA
- MENTALITET
- JAKTEGENSKAPER OCH EXTERIÖR

kommer inte att ändras.

Ansvarstagandet och kunskaperna bland bretonuppfödarna är mycket bra - en fortsatt AVEL AV JÄGARE FÖR JÄGARE - då känns framtiden ljus.

Lennart Berglund
Ordförande

Breton retriever

Text o foto: Mats Ryderheim

Den här artikeln syftar inte till att föreslå avel mellan breton och labrador. Den har ett helt annat syfte, nämligen att föreslå att vi inom Breton klubben diskuterar hur vi kan vidareutveckla kvaliteten på vår härliga jakthund.

En kort historiebereskrivning - jag var med på den tiden (några år in på 90-talet) då den nytilträdde styrelsen med huvudsäte i Norrland deltog i arbetet med att bilda SKF. Samtidigt blev det aktuellt att ta fram jaktprovsregler för breton i Sverige. Den gamla styrelsen, vilken hade haft huvudsäte i Skåne, försökte då få gehör för att de nya reglerna skulle innefatta större krav på apport än bara kastapport eller apport av fälld fågel. Men så blev det inte. Så här i efterhand kan jag konstatera att det förmodligen var rätt beslut eftersom utmaningen då var att få fler bretoner att ställa upp på jaktprov. Vilket ju också skedde.

När jag efter en kort paus (drygt 15 år) återknöt kontakten med klubben i samband med jubileet för 5 år sedan, kunde jag glatt konstatera att mycket positivt hänt med rasen. Exteriören är idag betydligt bättre och jämnare än förr. De jaktliga egenskaperna likaså. Många bretonägare deltar numera på klubbens jaktprov. På 80-talet och i början av 90-talet kunde vi bara drömma om jaktprov i egen regi. När jag idag läser kalendariet för hösten prov, kan jag bara utbrista "Wow!". Här ska givetvis både tidigare och befintliga styrelse ha en stor eloge. Men också uppfödare, ja alla som jobbar för att utveckla breton i Sverige.

Åter till rubriken. Vad vill jag signalera med den? Jo, jag tycker det är dags nu att i våra jaktprovsregler ställa högre krav på en breton när det gäller arbetet efter skott. Vi vet alla vad lagen säger om tillgång till eftersökshund vid jakt. Samtidigt har vi som jagar "allmänhetens ögon" på oss att vi sköter oss. Det jagas över bretoner i hela vårt avlånga land. Min erfarenhet säger mig att det måste vara lika viktigt att på jakt såväl på fjällen och i skogarna i norr, som på stubbarna söderöver, ha tillgång till en effektiv hund för arbetet efter skott. Är vi överens om det, måste våra jaktprovsregler också kräva det! Som skåning är jag med all säkerhet influerad av mångåriga kontakter med vännerna i Dansk Breton Klubb. Även om man här har bestämt att breton tävlar med de engelska raserna på fältproven, har alla stående raser krav på att vid särskilda apporteringsprov visa sin kvalitet. Danska klubben har dessutom gått vidare och tagit fram kriterier för ett svårare apporteringsprov enbart för breton.

Vad skulle då mitt förslag kunna utmynna i? I befintliga jaktprovsregler för SKF finns kriterierna för "apporteringsruta" klargjorda. Enda problemet som jag ser här är att det inte finns något moment med apport i vatten. Det skulle givetvis "lätt" kunna läggas till. Återstår då att bestämma om godkänd apporteringsruta ska vara krav för deltagande i ökl eller i ekl...

Iris med apport

En annan modell skulle kunna vara att ta hem de danska reglerna. Deras apporteringsprov A innebär i korthet apport av två uppkastade duvor med skott (ca 50 m), apport av utlagd kanin osedd av hunden (ca 40 m), och apport av en fågel på öppet vatten. Kaninen skulle kunna ersättas av en fågel, där tillgången på kanin saknas.

Vad skulle då detta innebära för breton i Sverige? Jo, givetvis att, kanske inte alla bretonägare, men åtminstone de som deltar eller avser delta på jaktprov skulle börja träna sin hund med syfte att på sikt klara ett godkänt betyg på klubbens apporteringsprov.

Peps Persson sjöng en gång "Vad fan är hög standard?" Ett genomfört förslag enligt ovan eller något ditåt, skulle självfallet bli svaret...

Min förhoppning är att tankarna ovan leder till en bra och utvecklande diskussion inom klubben. Varför inte bland annat på klubbens FB sida? Men också att styrelsen inte omgående stänger dörren genom att signalera "Inte aktuellt". Breton i Sverige har kommit en bra bit på väg. Vi firar ett 50-års jubileum om några år. Bra läge för att lyfta kvaliteten ytterligare!

Skånehälsningar,
Mats Ryderheim
Malmö

Vindelälvsdraget, ett fascinerande vinteräventyr!

Text: Nina Chlot Selberg

Det var vi som gjorde det år 2020!

Foto: Team Svensk Bretonklubb

Stående från vänster: Martin Oskarsson, Stefan Nygård, Aina Jansson, Stefan Barck, Nina Chlot Selberg och Johannes Selberg.

Sittande från vänster: Anneli Frost med Dio, Malin Öhlund, Malin Kajava och Ronja Dareflod med Ralf.

När denna text publiceras kan vintern och skidåkning kännas långt borta, men jag ska ändå försöka få dig att längta lite efter det swichande ljudet av snö under skidorna med hunden i spänd lina framför som gör att farten får ögonen att tåras.

För under hösten 2019 samlades tidigare deltagare i videomöte för att starta med planeringen för att återigen delta i Vindelälvsdraget med ett lag bestående av enbart Bretoner. Snabbt kom vi fram till att vi skulle få ihop ett lag för deltagande även år 2020. Några nya ekipage, men de allra flesta från tidigare år som Team Svensk Bretonklubb ställt upp med ett lag.

För er som inte redan vet, är Vindelälvsdraget en unik draghundstävling som följer Vindelälvsleden (32 mil) under tre dagars stafett längs den outbyggda Vindelälven. Totalt 25 sträckor om 6-24 km.

Tävlingen startar i fjällbyn Ammarnäs på fredagen och slutar i Hällnäs på söndagen. Alla lag tävlar på samma villkor oavsett om ekipagen består av en skidåkare med hund eller flera hundar i ett spann med släde.

Den blida vintersäsongen 2019-2020 gjorde att träningen kom lite efter för många av oss men lagets planering fortgick i videomötena varannan vecka. Tyvärr råkade flera av deltagarna ut för olika incidenter kort innan tävlingshelgen vilket gjorde att laget snabbt decimerades veckorna innan starten. Vid ett sista lagmöte veckan innan tävlingshelgen kom vi gemensamt fram till att tävlingen skulle gå att genomföra för oss. Då eskalerade spridningen av COVID-19 viruset och därmed även restriktionerna...

Martin och Ilas i starten i Ammarnäs
Foto: Vindelälvsdraget, Tom Juslin

När regeringen den 11 mars gick ut med ett förbud för event med förväntade folksamlingar på 500 personer och event efter event började ställas in kändes Vindelälvsdraget 2020 med första startdag 13 mars som en utopi. Men ett samtal till tävlingsledaren för Vindelälvsdraget gav lugnande besked att tävlingen skulle genomföras då de sammanlagda antalet människor förväntades understiga 500 och eventet dessutom genomfördes utomhus. Däremot skulle lagledarmöte och prisutdelning troligtvis inte hållas för att på ett säkert sätt genomföra tävlingen i enlighet med regeringens restriktioner. En suck av lättnad drog genom hela laget bara timmar innan avfärd mot Malå där vi likt tidigare år skulle sammanstråla för att bo och utgå från i dagarna tre.

När samtliga kommit på plats i Malå kunde det första fysiska mötet hållas för detta år och sträckorna gås igenom. I år var två av deltagarna nya i laget, Ronja som åkt ända nerifrån Dalarna och Anneli från Doro-tea som skulle ansluta på lördagen. Det är härligt att se hur snabbt vi faktiskt blir ett lag när vi väl träffas fysiskt. Gamla som nya deltagare diskuterar och delar med sig av sina bästa tips för vallning, utfodring med wow-vatten (se förklaring på Team Svensk Bretonklubb facebookside 15 mars 2020), nummerlappar delas ut och det bekanta pirret i magen är kännbart för nya så väl som rutinerade vindelälvsdragare. Äntligen var det dags för tävlingshelgen!

Tävlingsdag 1, fredag den 13 mars.

Startdagen var alltså en mytomspunnen otursdag där Martin och Ilas skulle ta starten i Ammarnäs den första milen innan de växlade över till Aina med duon Alice och Liva. Vädret var med oss denna första dag med strålande solsken och fantastiskt före! Vår eminente hobbyreporter Aina höll vår team-sida (Team Svensk Bretonklubb) på Facebook uppdaterad med livesändningar och hela dagen gick som smort med alla växlingar och någon otur såg vi inte röken av. Malin med Valle och Totte avslutade dagen med att spurta in i mål strax före det tyska

laget Happy Dog Team Germany. Jämfört med föregående år förbättrade vi dagens tider med totalt 2tim och 42min. Så även om vi låg sist resultatmässigt så var vi alla överens om hur fantastiskt bra denna första dag hade gått!

Dag 2. Aina med Alice och Liva
Foto: Vindelälvsdraget, Tom Juslin

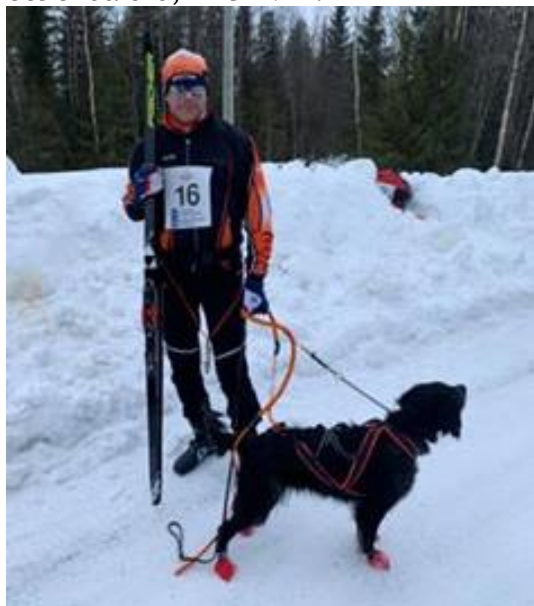
Tävlingsdag 2, lördag den 14 mars.

Även denna dag bjöd på strålande solsken och fint före. Nina och Nero körde startsträckan på 18km mellan Sorsele och Nedre saxnäs. Starten är som alltid nervpirrande med en maffig ljudmatta av ivriga hundar som vill komma iväg och nervösa förare där adrenalinet gör att det nästan är svårt att åka med en vettig skidteknik den första kilometern. Starten gick och toppekipagen försvann i rasande fart längs med älven. Vi med de minsta hundarna har ingen möjlighet att hänga med i deras tempo men vi gör det här som ett lag, utifrån våra förutsättningar och det är fantastiskt roligt att se hur både hundar och skidåkare utvecklas bara under dessa tre dagar. Förutom det har vi väldigt roligt tillsammans och en fin lagsammanhållning trots att vi knappt träffas andra delar av året. Alla ekipage genomförde sina sträckor med bravur och nykomlingen i laget, Annelie med Dio tog sig i mål trots att Dio var mycket misstänksam mot skaran av människor som stod och hejade och skrek vid målgången.

Tävlingsdag 3, söndag. Starten dag tre är i Björksele. Nina och Nero tog starten även denna dag körde så det rök och växlade till Stefan och Bailey som fortsatte mot Enebacken. Tredje dagen är alltid logistiskt sett, klurig. Växlingarna görs på olika sidor älven och även i år hade vi fler sträckor att köra än antal hundar och förare. Men då laget består av flera rutinerade ekipage och skidåkare så tog Stefan Nygård och Stefan Barck dubbla sträckor denna dag så det löste sig galant och vi gjorde en klar förbättring från tidigare år även den sista tävlingsdagen trots att flera var lite slitna.

Det är en härlig känsla att stå vid målet med lagkamraterna och heja in vårt sista ekipage som i år

var Martin och Ilaz och summera de tre dagarna med ett enda ord, LAGANDA!

Stefan Barck och Bailey är oförskämt fräscha efter sin etapp, dag 1
Foto: Aina Jansson

Snygga Diva är lika duktig som reklamvovve som hon är på drag.
Foto: Aina Jansson

Den rutin som vi har skaffat oss de här tre åren, som vi tillsammans förvaltat och kunnat delge nya lagmedlemmar har verkligen gett resultat. Vi hade gått i mål i år med dåliga träningsförutsättningar denna snöfattiga vinter, diverse olyckor som decimerat laget till ett minimum och ett virus som så när som var på väg att sätta stopp för allt utan att ha strukit en enda sträcka!

När jag summerar de tre dagarna som gått så är det en sak som alltid återkommer, den gemenskap och hur roligt vi har tillsammans vilket gör det så enkelt för mig att vara lagledare för detta lag!

Vi passa på att vill rikta ett stort tack till våra sponsorer Svensk Bretonklubb (som sponsrade oss med anmälningsavgiften) och Fjällveterinären! Utan er hade det varit svårt att genomföra tävlingen.

// Nina

Efterlysning: Träningsfilmer/tips.

Visst är det några av Bladets läsare som filmar hundträningen och kan komma med tips och goda råd.

Skicka dina bidrag till webmaster så kan vi dela dem på klubbens digitala medier.

Bidrag som inte är "rörliga" platsar säkert också här i Bladet.

Du kommer väl ihåg att.....

- hålla dig uppdaterad via klubbens hemsida breton.se
- corona har ställt till det - 31 juli till 2 augusti 2020 skulle Svensk Bretonklubb firat 45-årsjubileum med rasspecialutställning.

Detta har ju fått ställas in men vi hoppas på ett 46-årsjubileum 2021.
Mer information kommer naturligtvis på hemsidan.

- coronan har även ställt till det när det gäller Breton-SM.

För närvarande är det SKK's beslut att inte tillåta SM-tävlingar som gäller.

Ändringar kan komma när det gäller våra olika Jaktprov.

På hemsidan kommer information att läggas ut så fort vi vet något mer.

- sända bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Skicka in ditt material till webmaster@breton.se

Webmaster bedömer om materialet passar bäst på klubbens hemsida/facebooksida eller i BretonBladet. Webmaster vidarebefordrar material som ska in i BretonBladet så ni behöver inte fundera vart ni ska skicka.

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas behöver vara högupplösta. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Bilder kan komma att beskäras om det blir bättre så i Bladet.

Kommande deadlines för att få med artiklar i Bladet:
2020-09-10, 2020-12-05.

- följa Bretonklubbens betalningsrutin för medlemsavgifter, startavgifter mm.

För att ha en bra service mot våra medlemmar och för att minimera Bretonklubbens administration används följande rutin (from 1/1 2019).

Rutinen innebär att vårt bokföringssystem skickar ut fakturor per mail både för betalning av Medlemsavgift och Startavgift för Jaktprov och Utställningar. Fakturan kan betalas till klubbens bankgiro eller via SWISH.

Fakturan innehåller ett individuellt OCR-nr som ni måste ange på betalningen. Genom OCR-numret hanterar bokföringssystemet fakturan så att den automatiskt bokförs på medlem och typ av betalning.

Fakturan har en QR-kod, så att ni som önskar kan scanna och betala med er bank-app.

Rutinen innebär självklart att det är extra viktigt att vi har rätt mail till er. Om ni har bytt mail eller är medvetna om att vi skulle ha fel mail till er, ber vi er att skicka rätt mail-adress till medlemsansvarig@breton.se.

Om du absolut inte vill ha fakturan per mail, utan per papperspost, kontakta Bretonklubbens kassör, kassor@breton.se och ange din postadress.

OBS! BETALA ALLTSÅ INGEN MEDLEMSAVGIFT ELLER STARTAVGIFT TILL JAKTPROV FÖRE NI FÅTT EN FAKTURA! OBS!

Hur tänkte du

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Vi skriver början av 2010 talet. Mina två Bretonhundar Nimbus och Origo befinner sig i två helt skilda stadier av utveckling. Nimbus den lugne stabile jaktkompisen är på väg in i slutet av sin jaktliga karriär. Origo den energiske och mycket lovande unghunden har precis påbörjat sin jaktliga bana.

Mitt i mina funderingar omkring mina hundar ringer telefonen. Jag höll nästan på att falla ur stolen när jag kände igen rösten. Det var Ville, en kompis jag umgicks väldigt mycket med under 70- och 80 talet. Vi hade tappat kontakten med varandra sedan många, många år, främst beroende på att Ville jobbat utomlands i mer än tjugo år. Nu befann sig Ville i Luleå på tillfälligt besök inte mer än fyra mil från hustru Evas och min villa.

Naturligtvis träffades vi över en mycket trevlig middag. Glada minnen ventilerades, inte minst om våra gemensamma jaktture. Vi beslutade gemensamt att återuppleva en jakttripp i nostalgins tecken. Platsen bestämdes till mitt jaktområde fem mil söder om Gällivare. Vid en förfrågan om Ville fick ta med sig sin vuxne son Johan blev svaret naturligtvis ja.

En torsdag i mitten av september mötte jag Ville och Johan på Kallax flygplats. Efter att ha passerat mitt hem så att även Johan fick träffa på och hälsa på Eva inhandlade vi de nödvändigaste gemensamma färskvarorna, sedan bar det av mot Jaktkojan uppe på Rovavaara.

På vägen upp mot jaktområdet blev jag mer bekant med Johan, det visade sig att han var 28 år och jobbad som polis Stockholmsområdet med omnejd. Dessutom hade han aldrig någonsin jagat skogsfågel.

Vi kom upp till kojan en solig eftermiddag. Alla lövträd lyste i höstens alla vackra färger. Temperaturen låg på ungefär fem plusgrader. Kojan visade sig i sin vackraste prakt när solen lyste från sydväst på

de silvergrå obehandlade stockvirket som utgör kojans front.

Den för mig välbekanta men svaga doften av stekt fläsk, en aning fotogen och en mycket svag doften från hundar vilket försvinner så fort man låter ytterdörren stå öppen någon minut mötte oss när vi började installera oss.

Medan vi bar in vår utrustning fick Nimbus och Origo löpa fritt på den stora vall som finns utanför kojan. Det gick inte att ta fel på deras glädje, full fart och nosar som utforskade om det fanns något nytt att hitta på denna välkända plats. Inte en tanke på att komma in i kojan förrän på inkallning.

Mitt i alla våra bestyr hör jag att en bil närma sig på den knaggliga skogsväg som bär uppför berget. Det var Jörgen, en jaktkompis som har sin koja ungefär 100 meter öster om min. Han har med sig två vänner från Gällivare. Jörgens två finnspetsar kommer glatt hälsande på både oss och mina hundar. Med stigande oro ser jag att den i Gällivare trakter så välkända "dunken" lastas ur bilen och in i Jörgens koja.

Den sedvanliga hälsningsceremonin är avklarad och Jörgens gäng verkade ha installerat sig när plötsligt Jörgen ropar, "Johan kom hit till oss så får du se hur min koja ser ut, gubbarna klarar säkert av det som finns kvar att göra". Johan tackade naturligtvis ja till inbjudan. Jag däremot kände ett styng av oro över vad som skulle bjudas på i Jörgens koja.

Sent om sider kom dock Johan tillbaks från besöket. Att han var upprymd syntes på långt håll. Jättetrevliga kompisar du har meddelade han. Lite underligt blev det ändå rapporterar han med glimten i ögat. Det bjöds på en välkomstgrogg där inne. Lite väl stark tyckte jag säger Johan, men när jag sträckte mig efter mer Coca-Cola som fanns på bordet kom Jörgens hand farande och grabbade tag i min arm. Du kan ju inte ta mer Cola sade han det är ju en bristvara och dessutom dyrt.

Jag berättade så fort jag kom åt om Johans yrke för Jörgen. Han tittade förebrående på mig och sade, hur tänkte du? En polis här uppe mitt ute i ingens utans utan att du förvarnar. Det var Gällivaregångens mentalitet på den tiden, i dag är det helt annorlunda.

En mycket positiv upplevelse i mina ögon var att gamle Nimbus fattade tycke för Johan. Hunden gjorde allt för att vara nära sin nye vän. Han klev till och med upp på britsen och lade huvudet i Johans knä. Vid läggdags bestämdes det att jag skulle sova i köksdelen med hundarna. Ville och Johan skulle disponera sov delen av kojan. Nimbus tyckte

det var en dålig ide och följde helt enkelt med Johan och slafade över i hans fotända.

Den första riktiga jaktdagen bestämde vi att Johan skulle jaga ensam över Nimbus. Ville och jag skulle låta unge Origo få visa sina kunskaper.

Rovavaaras södra sluttning med dess vackra åsar med tall, avskurna av djupa dalar samt den blandskogsbevuxna kanten ner mot den öppna myrkanten skulle bli Johans och Nimbus jaktmarker. Ett område som ofta bär både tjäder och ripa.

Ville, Origo och jag skulle jaga på Killtivaaras norra sluttning. En blandskogsbevuxen kant med en hel del slyskog ut mot den öppna myren som skiljer Rovavaara och Killtivaara åt. Det är inte mer än kanske en kilometer mellan bergen så jag var ganska säker på att vi stundtals skulle kunna höra den canibeep som Nimbus bar för att underlätta för Johan att hitta hunden i stånd.

Den slybetäckta terrängen som Ville och jag färdades i visade sig vara totalt tom på fågel. Origo jobbade på energiskt som vanligt och imponerade stortligen på Ville trots de fågeltomma slagen. Vi beslutade att dra oss upp för Kilitivaaras branta sluttning, upp mot toppen på berget. På vägen upp märkte jag att Ville fick problem. Lite på skoj påpekade jag att åldern tar ut sin rätt, även på dig som gammal elitidrottsman och landslagsman i militär femkamp. Det är den här knäprotesen, som i och för sig funkade bra men som gjort att jag inte hunnit träna upp fysiken tillräckligt ännu efter operationen svarade Ville. Jag kände mig som en idiot, hade ju inte en aning om någon operation.

Väl uppe på berget blev det dags för en lite längre rast. En mysig brasa knastrade snart framför oss och doften av nykokt kaffe spred sig över nejden. Origo kurade ihop sig vid mina fötter och passade på att vila upp sig inför kommande jakt. Vi satt där och hade det bra, vi talade om gamla minnen, om Villes första tjädertupp, om första gången han och jag jagade tillsammans och när han trodde att jag sköt från höften eftersom han aldrig hann med att få upp

vapnet när min irländska setter reste fågel i tät skog.

Plötsligt hör vi Nimbus canibeep på långt håll, vi hör att han ömsom står och ömsom rör på sig. Två skott knallar från Rovavaaras södra sluttning och Ville gör tummen upp mot mig.

Den fortsatta jakten gick uppe på berget. Några fina fågelarbeten presenterades av Origo men ett jättehål i luften efter en fin orrtupp var det närmaste vi kom något byte den dagen.

Väl tillbaka i kojan möttes vi av en strålande glad Johan. Orden bara bubblade ur honom. Han berättade att Nimbus hade gått in i stånd. Hunden hade sneplat på honom och fått order att resa fågel. Det som hände var att Nimbus började göra korta ruscher framåt och sedan stanna till och snekla på Johan. Slutligen löste han helt enkelt ståndet och sprang i full fart i en stor cirkel. När han hunnit så här långt i sin berättelse förstod jag att de hade hittat en tjäder som löpte undan. Nimbus hade svårt för att trycka tillräckligt hårt på en löpande fågel. Det löste den kloka hunden på sitt eget sätt genom att helt enkelt ringa bytet. När jag lärt mig hans lilla egenhet hade jag skjutit en hel del tjäder för honom genom att helt enkelt stå kvar på platsen och invänta att en fågel kom flygande. Johan hade just i dag fått uppleva Origos helt egna jaktteknik. Han berättade att en fin tjädertupp plötsligt kom flygande snett emot honom på ungefär tjugo meters håll. Skotten föll och så även den granna tuppen. Stolt höll han upp en fin tjädertupp och jag såg en liten tår i ögonvrån på Ville. Lät du Origo apportera frågade jag, det glömde jag helt bort medgav Johan. Jag tittade på min rutinerade hund och det verkade som om han förstod vad jag frågat om, han gick helt enkelt fram till Johan, nosade på tuppen som om han ville visa att han var jättenöjd ändå.

Dagen avslutades med att vi eldade vår bastu riktigt varm och sex trötta jägare fick sig en rejäl svettkur. Många dråpliga jaktskrönor ventilerades i den ångande hettan. En helt ny upplevelse för både Ville och Johan var att hålla iskallt vatten direkt ur kallkällan över sig som avslutning på bastubadandet.

Naturligtvis jagade vi under ytterligare några dagar uppe i terrängen fem mil söder om Gällivare. Både ripa och tjäder följde med till södra Sverige. En mycket trevlig jakttur med en gammal kompis och hans vuxne son har verkligen förgyllt min minnesbank.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Inför höstproven - om ni får förhinder. Ni kommer väl ihåg rutinen för att lämna återbud till jaktprov

Glädjande nog har intresset för Bretonklubbens jaktprov ökat ordentligt under 2019. Hösten 2019 var det 40 % fler anmälda hundar jämfört med hösten 2018.

Tyvärr medför det ökade intresset för prov, att det blir fler lottningar på prov. Tråkigt för alla som önskar starta och det blir dessutom mycket mer administration för Bretonklubben.

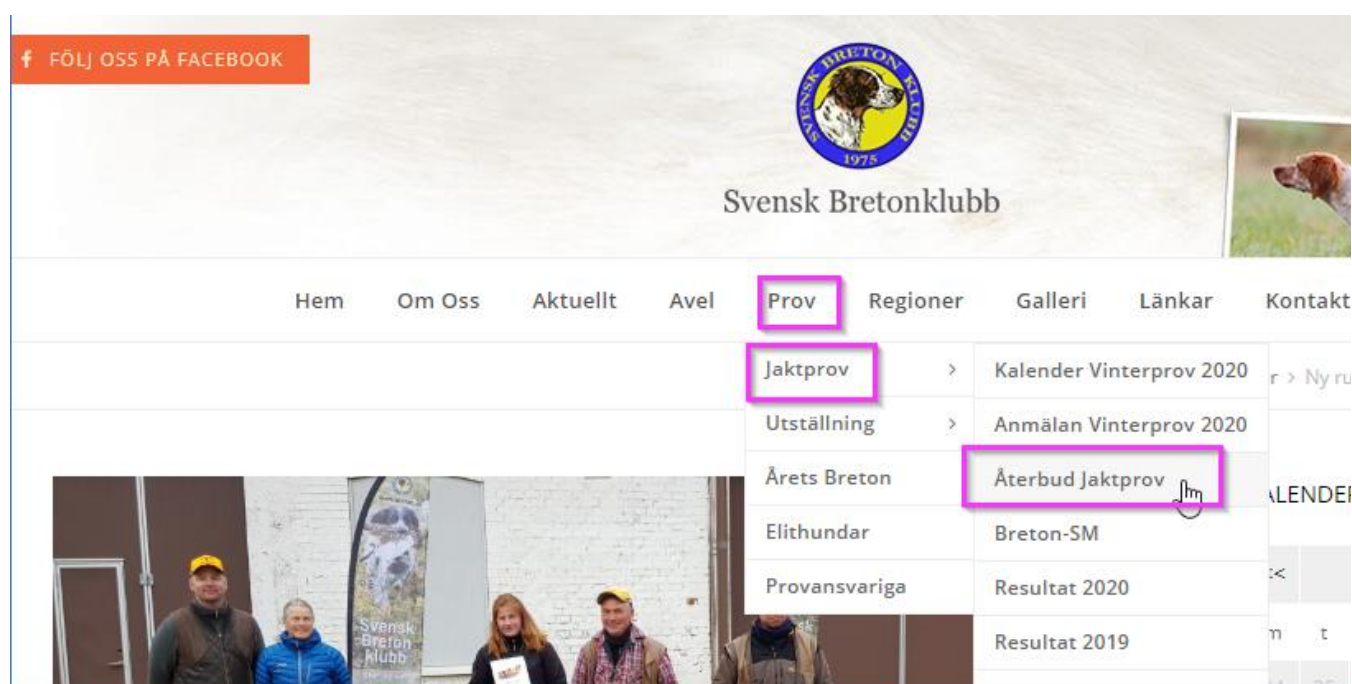
När det är många på kölistan som önskar starta prov, så vill vi förbättra återbudsrutinerna. Både för att de som står på kölistan snabbare ska få besked om att de kan få starta prov, men även för att minska Bretonklubbens administration.

Därför finns numer ett web-formulär för anmälan om Återbud till Jaktprov. Detta web-formulär ligger under **Prov/Jaktprov/Återbud Jaktprov** (se bild nedan).

Vi ber alla som av något skäl måste lämna återbud till prov, att registrera detta på web-formuläret.

Regler för debitering vid återbud (samma som tidigare år):

- Vid giltigt skäl (löptik, sjuk eller skadad hund/förare el dyl. - Intyg kan efterfrågas) ni kommer debiteras enbart 25 % av startavgiften. Detta går till Bretonklubbens administration
- Om ej giltigt skäl - ni kommer debiteras 100 % av startavgiften
- Om inget återbud registrerats och hund & förare uteblir från start, kommer också 100 % debiteras.

Jaktprovsresultat 2020-03-09 - 2020-04-30

Datum	Prov	Domare	Hund	Klass	Pris	Ägare/Förare
2020-03-28	fjäll Gräftåvallen	Öyvind Nagelhus	Brännbuas Dusty	Ukl	2 sär	Helge Larsen
2020-03-28	fjäll Gräftåvallen	Öyvind Nagelhus	Kruttönna's Smirnoff	Ökl	2 sär	Per-Ivar Norell
2020-03-28	fjäll Gräftåvallen	Öyvind Nagelhus	Lill-Gemons Lava	Ökl	1 sär	Ulf Ekbäck
2020-03-28	fjäll Gräftåvallen	Öyvind Nagelhus	Lill-Gemons Liva	Ekl	2 sär	Ulf Graipe
2020-03-28	fjäll Gräftåvallen	Öyvind Nagelhus	Liz	Ekl	2 sär	Hans Lissdaniels
2020-04-19	fjäll Mittådalen	Uli Wieser	Brännbuas Dusty	Ukl	2 sär	Helge Larsen
2020-04-19	fjäll Mittådalen	Uli Wieser	Lill-Gemons Liva	Ekl	1 sär	Ulf Graipe
2020-04-25	fjäll Klimpfjäll	Ulf Rickardsson	Stömforsens Ice	Ukl	3 sär	Margareta Lundqvist
2020-04-25	fjäll Klimpfjäll	Ulf Rickardsson	Bekkauren's First Princess Senya	Ökl	3 sär	Robert Widestedt
2020-04-25	fjäll Klimpfjäll	Ulf Rickardsson	Lill-Gemons Lava	Ekl	1 sär	Ulf Ekbäck
2020-04-25	fjäll Klimpfjäll	Ulf Rickardsson	Oltokkens Roxy	Ekl	1 sär	Hans Bergström

Utställningsresultat mars-maj 2020

Inga utställningar genomförda

Valpkullar på gång

För närvarande ingen parning i kategori 1 och 3

Kennel/Hundar Kategori 2	Parning	Valpning	Leverans
Smedgattu Kennel Kvikksteps C - Leo och Smedgattu Anoki			
Tina Fröbergh, Kumla Kruttönna's Smirnoff och Red Garlic's Emser Ester	2020-04-11		
Eirams Kennel Nugget de Tremouard och Joy de la Plaine Marat	2020-05-02		
Rose-Marie Fränneby, Enköping Klaphattens Franz och Minuty De Passemarais åtta valpar, fyra av var sort	2020-03-22	2020-05-23	slutet juli
Splitrivers Kennel Crilos D Sigfrid och Splitrivers Acqua			
Johan Lindahl, Röbbäck Raunakkens Ragg och BlackPeggy			
Eirams Kennel Eirams Galna Gilda och Klaphattens Franz sex valpar, tre av var sort	2020-02-16	2020-04-16	medio juni

Du som går i valpköpartankar håll koll på hemsidan för snabbare uppdatering.

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Per-Ivar Norell
Lista Nya Kyrkby 11
635 14 Eskilstuna

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

E-post: info@breton.se

Telefon, sekr: +46(0)72 717 42 82

E-post, sekr: sekreterare@breton.se

E-post, webmaster: webmaster@breton.se

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Medlem 2020

Medlemsavgift : 350:-

Familjemedlem: 100:-

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Om du får nya kontaktuppgifter eller om det är något du undrar över så kontakta

medlemsansvarig@breton.se.

Nya medlemmar ska även registrera sig via vår medlemsregistreringssida på breton.se, så att vi får alla adressuppgifter.

BOZITA
ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

— SKAPAR —
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH SPANNMÅLSFRITT
HÖGKVALITET PROTEIN
STÄRKER HÄLSAN

GLUCAN